

Poliana Cristescu este una dintre cele mai discrete românce, puține taine ale sale fiind cunoscute de publicul larg. Se știe că a fost prima soție a lui Nicu Ceaușescu, cel despre care se spunea că ar fi urmat la conducerea țării, dacă nu ar fi venit Revoluția din 1989. Despre Poliana Cristescu se spun multe: că s-a căsătorit cu Nicu Ceaușescu pentru că Elena Ceaușescu s-a îndrăgostit la prima vedere de ea, nicidecum și niciodată el, sau că la Revoluție cei care au intrat în vila ei au găsit toaletele înfundate cu bancnote. După Revoluție însă a trăit foarte discret, sub aripa protectoare a clanului Păunescu, pentru care un PR de mulți bani, cu firma ei Publis Consult, care are doar un singur angajat.

Serialul despre viața Poliane Cristescu, în acte Polyana Luminița Daniela Cristescu, este prezentat de verticalnews.ro, care îi ia viața la mână și scrie despre ea începând cu momentul în care Elena Ceaușescu o descoperă într-o vizită de lucru la Târgoviște. Într-o carte apărută în vara anului 2008, "A fi sau a avea", publicată de Editura Paco, la București fostul colonel de Securitate Adrian Eugen Cristea, șef al găzii Ceaușeștilor, a povestit cum s-a desfășurat căsătoria dintre Nicu Ceaușescu și iubirea Elenei Ceaușescu, Poliana. Iată un fragment din cartea "A fi sau a avea", publicată de Editura Paco, în București: "10 decembrie 1983. Nicu împlinise, în septembrie, 30 de ani și încă nu era căsătorit. Era prim-secretar al CC al UTC și membru important în conducerea partidului. Acceptase aceste funcții și, în consecință, trebuia să țină seama și de alte cerințe. Printre acestea era și căsătoria (...) Mama nu se lăsa și îi și găsisse mireasă. Viitoarea soție. Dar nu-i zicea nimic încă. Era păstrat totul în mare secret. Nici măcar viitoarea mireasă nu știa nimic. O găsisse mama la Târgoviște, cu ocazia unei vizite oficiale. Cea pe care pusese ochii se ocupa cu pionierii din județ. Din primele verificări rezultau numai aspecte corespunzătoare scopului: înfățișare agreabilă, tânără, licențiată, fără încurcături și cu multă minte. A mutat-o fulgerător la București, unde a numit-o direct secretară a CC al UTC, în subordinea lui Nicu. De-abia mai târziu au aflat cei doi ce se urmărea. Fetei i s-a mai asigurat casă, mașină și onoruri. Menționez VerticaNews: la nici 48 de ore de la consumarea căsătoriei, ca dar de nuntă, Nicu a fost numit ministru pentru Probleme de Tineret și prim-secretar al CC al UTC. Apoi, proaspăta soție a fost desemnată președinta tuturor pionierilor din România. De acum, devine o invitată permanentă a Elenei Ceaușescu, dimineața, pe la ora 10:00, la câte o cafea, de nu mai știa fata ce să creadă cu atîta atenție pe capul ei". Căsătoria celor doi, rece și formală, la care familia ei nu a participat, și nici măcar Nicolae Ceaușescu, ci doar primarul Bucureștiului și doi miniștri ca martori, o povesteste tot șeful găzii Ceaușeștilor:

"Cînd și în ce împrejurări s-a ajuns la hotărîrea ca Nicu și Poliana să-și oficializeze căsătoria nu se cunoaște. Cert a fost că o asemenea hotărîre s-a luat pe baza accepțiunii lor. Și că rolul principal l-a avut Elena Ceaușescu (...) Oficializarea căsătoriei a fost fixată la domiciliul lui Nicu, lângă Biserica Albă. Am fost chemat de șeful Securității statului, care m-a pus în temă despre apropiatul eveniment. Scopul urmărit era să întreprind măsurile necesare de protecție în zonă. Așteptam să sosească oaspeții, dar cei din sistemul de protecție nu primiseră numele lor.

Totul era mai mult o învăluire într-un secret nejustificat. A sosit primarul general al Bucureștiului, care, prin calitatea lui, trebuia să oficializeze actul căsătoriei. Erau prezenți Emil Bobu, membru în conducerea partidului, și Tudor Postelnicu, ministrul Securității, probabil amândoi în calitate de martori. În casă, Nicu și Poliana. A venit o mașină mică de la sectorul de aprovizionare al partidului cu un ospătar. S-au descărcat rapid câteva cutii mici de carton cu pișcoturi și șampanie. Ultimul personaj principal care a sosit înainte de începerea oficializării căsătoriei a fost Elena Ceaușescu. Singură, fără soț. Sobră, cu un ușor zîmbet perceptibil, cu rol de a i se observa buna dispoziție. Era zîmbetul protocolar, învățat prin diferite recepții, unde toți participanții sînt neîntrecuți în a-și arăta asemenea amabilități. Iar dacă printre ei se află reprezentanți importanți, ca în cazul nostru, neapărat trebuie să se înțeleagă foarte bine că prezența sa are semnificație de a le face lor, invitaților, un hatîr, cu nuanță mai mult de acceptare. Ce mare lucru să te afli în categoria acceptaților de către prima doamnă a țării! (...). Ginerile, adică Nicu, era țifnos, ca mulți gineri copleșiți de atîtea probleme determinate de căsătorie. În acest scop, Nicu nu făcuse nimic. Nici nu se interesase dacă vor avea măcar un pahar de șampanie pentru invitați. Ca și în toate celelalte cazuri, știa el că sînt alții, plătiți, ca să gîndească și să organizeze tot ce era necesar. Primarul, sesizînd că Elena Ceaușescu epuizase zîmbetele, a început oficializarea căsătoriei. Dar nici nu trecuseră câteva zeci de secunde că este întrerupt de Nicu. Îi cere documentul ca să-l semneze. Gest pe care îl face și Poliana. Gata! Căsătoria s-a terminat. Felicitări, zîmbete determinate mai mult de intervenția brutală de a opri o desfășurare a unei activități oficiale care pentru cei mai mulți are rol de unicat în viață. Nicu se pare că-și adusese aminte tocmai acum că nu trebuia să se însoare sau că fusese obligat de familia lui în acest sens. Despre familia Polianei nu se discuta nimic, pentru că nu avusese cineva bunăvoința s-o cunoască. Dar parcă supărarea lui Nicu avea mai mult aspectul de a fi sesizată de ceilalți. Intervenția făcută de el a fost însoțită de câteva cuvinte pe care nu doresc să le reproduc. Auzindu-le, cei prezenți au fost puși într-o situație din care, pe moment, nu mai știau cum să iasă. Numai din gîndirea unui fante de cartier, dar cu domiciliul în centru se puteau contura un teribilism și o grosolănie ce erau în dezacord total cu vîrsta și cu certificatele de studii pe care le avea. (...) În vremea căsătoriei, scrie verticalnews.ro, românii au invidiat-o, dar și căinat-o, pentru că viața lângă „prințisor” nu era deloc comodă, dimpotrivă. După Revoluție, Poliana a dispărut. S-a retras într-un colț, departe de toată lumea, avînd încredere doar în familie și într-o mână de prieteni, familia milionarilor Păunescu. Acum, grație vechii amiciții care o leagă de Viorel și George Constantin Păunescu, Poliana Cristescu trăiește bine mersi de pe urma firmei de consultanță Publisys Consult, companie care îi asigură un venit lunar de peste 3.500 de euro. Datorită Publisys Consult, Poliana este angrenată și în alte activități economice ale imperiului deținut de frații Păunescu. În părți din grupul de firme aflat în proprietatea familiei (portofoliu ce valorează peste 550 de milioane de euro) este implicată, ca acționar, și Polyana Luminița Daniela Cristescu.